

У ЦЕНТРАЛЬНОМУ КОМІТЕТІ КП УКРАЇНИ, ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УРСР, РАДІ МІНІСТРІВ УРСР І УКРАЇНСЬКІЙ РЕСПУБЛІКАНСЬКІЙ РАДІ ПРОФЕСІЙНИХ СПІЛОК

Центральний Комітет КП України, Президія Верховної Ради УРСР, Рада Міністрів УРСР і Укрпрофрада прийняли постанову «Про порядок підбиття підсумків республіканського соціалістичного змагання на честь 50-річчя утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік і про заходи заохочення переможців у цьому змаганні».

У постанові відзначається, що на підприємствах і будовах, у колгоспах і радгоспах, наукових установах і організаціях республіки широко розгорнулося соціалістичне змагання за перетворення в життя історичних рішень XXIV з'їзду КПРС, завдань п'ятирічки, планів 1972 року, за гідну зустріч 50-річчя утворення Союзу РСР — великого свята єднання, дружби і братерства народів нашої багатонаціональної Батьківщини. В ході ювілейного змагання трудящі Радянської України добиваються нових трудових досягнень у розвитку економіки, культурного будівництва, примножують свій вклад у зміцнення могутності нашої соціалістичної Вітчизни.

Все ширшого розмаху набуває соціалістичне змагання трудових колективів за право бути нагородженим Ювілейним Почесним знаком, заснованим постановою Центрального Комітету КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР і ВЦРПС «Про порядок підбиття підсумків всесоюзного соціалістичного змагання на відзнаку 50-річчя утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік і про заходи заохочення переможців у цьому змаганні».

Центральний Комітет КП України, Президія Верховної Ради Української РСР, Рада Міністрів УРСР і Українська республіканська рада професійних спілок вирішили заснувати Ювілейну Почесну грамоту ЦК КП України, Президії Верховної Ради Української РСР, Ради Міністрів Української РСР і Української республіканської ради професійних спілок для відзначення колективів підприємств, будов, організацій, колгоспів і радгоспів, які доб'ються найкращих результатів у республіканському соціалістичному змаганні на честь 50-річчя утворення Союзу РСР. Колективи, які нагороджуються Ювілейними Почесними грамотами, відзначаються також і грошовими преміями.

Рішення про нагородження Ювілейною Почесною грамотою на відзнаку 50-річчя утворення Союзу РСР приймається спільно Центральним Комітетом КП України, Президією Верховної Ради Української РСР, Радою Міністрів Української РСР і Українською республіканською радою професійних спілок. Ювілейна Почесна грамота вручається на урочистих заходах, зборах і мітингах.

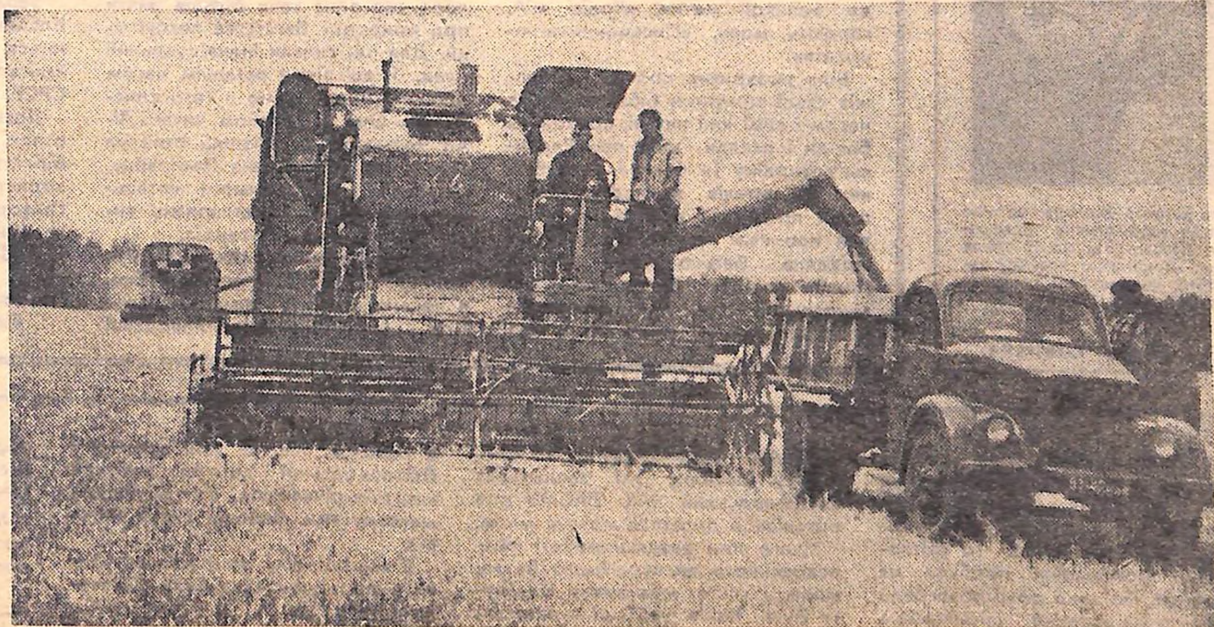
ЖИВИМ КОМСОМЛЬСЬКУ ТУРБОТУ

Успішно живуть хлібороби колгоспу імені Держинського Устинівського району. Тут з кожним днем наростає темп продажу зерна державі.

На фото вишу: на півні агрегати Олександра та Миколи БУЗЬКІВ, які ведуть перед у соціалістичному змаганні серед комбайнерів району. Вгорі — молодий тракторист Василь ГРИДЖУК, який забезпечує безперервне транспортування подрібненої соломи від комбайна до ферми. Щозмінні він виконує півтори-два норми.

Фото Н. ЗУБЧЕНКО.

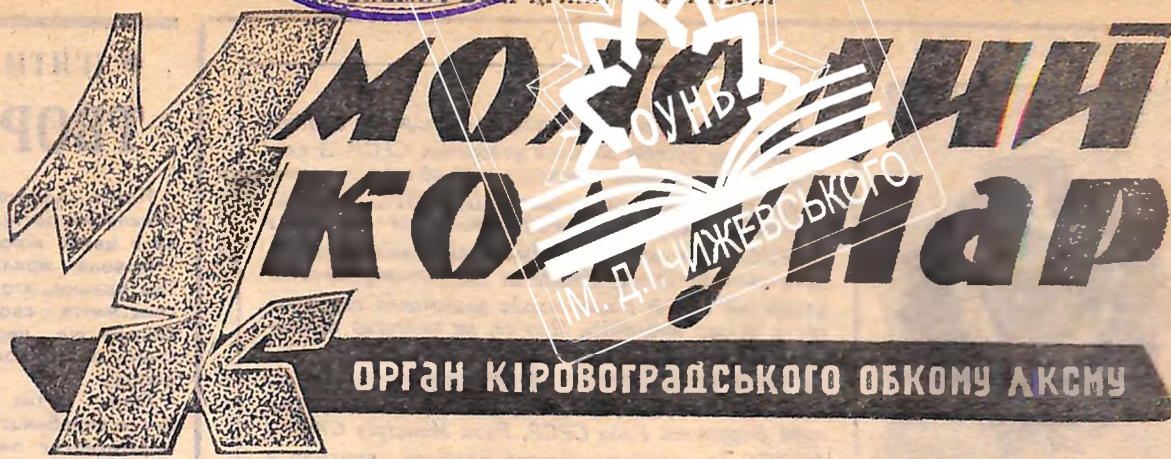
Вони сьогодні — перші

Комсомолец Микола КЛИМЕНКО з колгоспу імені Леніна Долинського району. СКОСИВ 83 ГЕКТАРИ. НАМОЛОТИВ 1701 ЦЕНТНЕР ЗЕРНА.

Яків ЧОРНОМОР з колгоспу імені XX з'їзду КПРС Онуфріївського району. СКОСИВ 95 ГЕКТАРІВ, НАМОЛОТИВ 1684 ЦЕНТНЕРИ ЗЕРНА.

Комсомолец Микола КУРКА з колгоспу імені XX з'їзду КПРС Онуфріївського району. СКОСИВ 89 ГЕКТАРІВ, НАМОЛОТИВ 1618 ЦЕНТНЕРІВ ЗЕРНА.

Анатолій ХАРЧЕВНИКОВ з колгоспу імені XX з'їзду КПРС Онуфріївського району. СКОСИВ 100 ГЕКТАРІВ, НАМОЛОТИВ 1514 ЦЕНТНЕРІВ ЗЕРНА.

Рік видання XIII
№ 84 [1564].

ЧЕТВЕР, 13 липня 1972 р.

Ціна 2 коп.

ВІДПОВІДАЙ, ТОВАРИШУ КОМІТЕТ!

ПОРЯДОК денний був вичерпаний, але ніхто не розходився. І навіть ті, що зайняли місця біля самісіньких дверей, поступово пересідали ближче. Спір розгорівся такий, що втягнув всіх членів комітету. А виник він несподівано і аж ніяк розпорядком запланованим не був. Просто Саша Литвяк — головуючий і секретар комсомольської організації заводу — нагадав, що перше місце в соціалістичному змаганні зайняв механічний цех.

— Як ми можемо суперничати з ними, — вихопився секретар комсомольської організації найбільшого на заводі кранового цеху Михайло Куликов, — якщо півмісяця чекаємо металу, а потім починається аврал.

— А візьміть у нас, — підхопила секретар комсомольської організації ливарного цеху Віра Велика, — всім комсомольцям, кожен — ударник комуністичної праці, а за два роки, які були заохочення? Раз, два...

— Не для слави й нагород працюємо, правда ж Віро, — вступив в діалог комсорг електромеханічної дільниці Федір Башкалов. — Он до нас приходять з училищ, технікумів... Про нас, комсомольців-заводчан, що вони цікавого знають?.. Змагання — на папері...

І не дав закінчити Микола Капуста — комсорг механічного:

— Були б комсомольсько-молодіжні бригади — інша мова. Говорив же Сашкові. Можна було в цеху дві організувати. — І безнадійно махнув рукою: — Колишній комітет не хотів цим займатися, а новий — ніяк не розкачається...

Довго тоді ще висловлювали все наболіле. Говорили відверто, часом — різко. Відчувалося, що давно такої бурхливої розмови не виникало. І в кожному виступі вчувалося незадоволення роботою комітету.

Це засідання відбулося на початку року, точніше, в перших числах лютого. Днями мені довелося побувати на заводі знову. В таких випадках, коли зустрічаєшся вже з баченим, мимоволі помічаєш зміни, нове, що з'явилося з часом. Хочеш того чи ні, але починаєш зважувати, порівнювати, оцінювати — чого варті ті зміни.

Перша новина — в комітеті комсомолу мене зустрів новий секретар комсомольської організації заводу Анатолій Захарчук. Колишній начальник штабу «Комсомольського прожектора» — він ось уже четвертий місяць працює секретарем. Як гостинний господар, запросив пройти в цехи, туди, де найбільше молоді, дарма, що почалась обідня перерва.

Механічний зустрів урочисто тишею. Як і годиться, біля вхо-

сомолії. Ні на слюсарній дільниці, де поруч працюють 9 комсомольців, ні в механічному цеху, де комсомольців уже 60 чоловік, жодного комсомольсько-молодіжного колективу не створено. А в комітеті невинувато лежить «Положення про соціалістичне змагання між комсомольсько-молодіжними колективами Олександрівського заводу підйомно-транспортного обладнання». Лежить знов же таки з травня. І вже од-

НЕЛЕГКА СПАДЩИНА

ду — велике табло з показниками виконання змінних норм. Ці безсловесні інформатори можуть розповісти багато, розкрити, чим живе колектив сьогодні. Саме сьогодні, з минулим вже трохи знайомі. Георгій Удовик в травні працював у рахунок липня — дізнаюсь із табло. А комсомольський ватажок цеху Микола Капуста йде з випередженням на 400 годин за цей час. Із 14 комсомольців в зміні майстра М. Ю. Волотковського в травні не виконали місячного завдання трос. І це не обмовка, що всі дані взяті місячної давності. Просто новіших з травня не наосили. Ніде — жодної листівки «блискавки». Про те, що в цеху працюють комсомольці, і, до речі, непогано, дізнався хіба що з розпитувань.

Точно таку ж картину побачили і на інструментальній дільниці. Секретар комсомольської організації Володимир Величко вважає, що підбивати підсумки змагання — справа лише відділу праці і зарплати.

Розповідь про занедбаність комітетом організації соціалістичного змагання серед молоді можна закінчити такими сумними фактами. За минулі півроку мало змін відбулося в житті заводської ком-

верто вражає шире зізнання Анатолія Захарчука: «Комсомольська організація підсумки змагання між молодими робітниками не підбила від початку року».

Значить все знову йде самотпливом. Якщо не враховувати турботи профспілкових організацій, 210 комсомольців заводу сьогодні стоять осторонь змагання серед молоді. І неспадково пригадалось квітнєве засідання комітету. Коли трапляється поломка корабля в морі, ремонт роблять на марші. Справжній капітан не зверне з курсу. Анатолію доставив нелегкий корабель. За два роки в комсомольській організації він вже четвертий секретар. Авторитет комітету і всього активу досить незайвидний. Навіть міськомком комсомолу не милує своєю увагою: за 4 місяці, як розписав Анатолій, міськомівці побували в організації всього тричі, обмежуються дзвінками і виїздами. А йому, як новому секретареві, зараз допомога конче потрібна. Щоб не повторилось засідання, подібне тут згаданому, щоб не почути: «Чи не досить розкачуватись?».

О. БАСЕНКО,
спецкор «Молодого комуніста».
М. Олександрія.

Все ширшого розмаху набирає всенародне змагання за гідну зустріч 50-річчя утворення СРСР. З глибоким задоволенням трудящі нашої області, як і всієї країни, сприйняли постанову ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР і ВЦРПС «Про порядок підбиття підсумків Всесоюзного соціалістичного змагання на відзнаку 50-річчя утворення СРСР і про заходи заохочення переможців у цьому змаганні». Про те, як колектив кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів, в тому числі комсомольці і молодь, включився у змагання за ювілейний Почесний знак ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР і ВЦРПС, розповідає секретар комітету комсомолу цього підприємства Віталій ДУБНИЦЬКИЙ.

У ЗМАГАННІ— ВСІ

Ініціаторами боротьби за одержання ювілейного Почесного знаку у нас на заводі виступили робітники механоскладального цеху № 2. Як нам стало відомо, наші суперники по змаганню — колективи Вінницького агрегатного заводу, Ногінського заводу паливної апаратури і Кіровоградського заводу «Червона зірка» теж включились у боротьбу за цю почесну нагороду.

Нашому колективу дозвілься докласти чимало зусиль, щоб виконати зобов'язання по дорожньому виконанню державного плану 1972 року. Адже реконструкція заводу в розпа-

лі. Та ми оптимістично дивимось вперед. План минулого року ми виконали 30 листопада і випустили понад завдання продукції на 1 мільйон 505 тисяч карбованців, продуктивність праці зросла на 7,5 процента, заощаджено 22 тонни чорних і 32 тонни кольорових металів. Все це дало можливість взяти добрий розгін у другому році п'ятиріччя. Про це знову-таки свідчить такий показник: виробничий план першого півріччя виконано на 101,7 процента.

Та найголовніша запорука успіху — у високому ентузіазмі робітників, інженерно-технічних працівників. У цехах йде змагання за виконання п'ятиденного завдання за чотири дні. В механоскладальному цеху № 2, наприклад, кожний четвертий робітник змінні норми виробітку виконує на 125—130 процентів. Багато робітників працюють в рахунок вересня—жовтня. Комсомольсько-молодіжна бригада токарів Галини Шевченко наближається до виконання вересневого плану. Ще кращі показники в окремих комсомольців. Так, шліфувальник Віктор Грabenко уже «відсвяткував «Жовтень».

Понад 1700 чоловік, в тому числі 750 комсомольців

і молоді, беруть участь у русі за комуністичну працю. Молодь рівняється на ветеранів колективу — кавалера ордена Леніна Григорія Івановича Мошнягуна, кавалера ордена Жовтневої Революції Івана Васильовича Козачинського, кавалера ордена Трудового Червоного Прапора Раїсу Михайлівну Перекозову та багатьох інших заслужених трудівників. Наша молодь змагасться під девізом «Сьогодні рубіж новатора — завтра комсомольська норма», бере активну участь в конкурсах на звання кращого по професії. Кожний молодий робітник розробив особистий комплексний план, молоді інженери і техніки — особисті творчі плани по використанню технічного прогресу.

Щоб підготувати гідну зустріч золотому ювілею СРСР, комсомольській організації треба піднести організаторську роботу на новий, більш високий рівень, творчо підходити до розв'язання усіх питань виробничого і внутрішнього життя. У нас немає комсомольця, який би не прагнув стати переможцем змагання. І це, по-моєму, найхарактерніша риса сьогодення.

● П'ЯТИРІЧКА ДЕВ'ЯТА. РІК ДРУГИЙ.

ТВОРЧІСТЬ БЕЗ КАНІКУЛ

Навіть недосвідчене око вловить впевнений поступ технічного прогресу в цехах кіровоградського заводу «Червона зірка». Та лише той, хто там працює, хто зв'язав із заводом своє життя і своє благополуччя, знає, скільки ще нерозв'язаних проблем стоїть перед колективом червонозорівців.

Один із тих, кому відомі слабкі місця виробництва, — молодий інженер-технолог ливарного цеху сірого чавуну Віктор Погорелов. Нині він уже досвідчений, три роки очолює секцію металургії в раді молодих спеціалістів. А починав з майстра плавильної дільниці. І ще тоді задумувався, чому велика кількість дисків висівного апарата сівалок йде у брак.

Ні, то не ливарники винні. Та й ніхто з робітників. Диски пливуть у брак в процесі очищення, коли бомбардуються дробом, який вилітає з очисного барабана із швидкістю 80 метрів на секунду. Від такого бомбардування внутрішня напруга металу зменшується, диски коробляться, і тоді застосування їх єдине — на переплавку.

Не один ламав собі голову над проблемою очищення дисків. Покоління пробували вирішувати під пресом, але позитивного результату не досягли.

...То була не перша раціоналізаторська пропозиція Віктора Погорелова. Хоча найбільш ефективна, вона дала заводі понад 10 тисяч карбованців річної економії. Погорелов просто вирішив справу з дисками: удвічі зменшив швидкість польоту дробу. Правда, довелося дещо пере-

робити турбіну барабана. Але мети досягнуто.

В. Погорелов носить звання «Кращий раціоналізатор заводу». 17 його раціоналізаторських пропозицій з річним економічним ефектом 23,5 тисячі карбованців впродовженні у виробництво. Творчий пошук молодого комуніста спрямований на заощадження металу, зниження браку, удосконалення технологічних процесів виготовлення відливок. Кандидатура негавомовного червонозорівця висунута на здобуття премії Всесоюзного товариства винахідників і раціоналізаторів «Кращому молодому раціоналізатору країни».

Товариші дивуються: звідки час у Віктора? Чим живиться його негавомовність? Адже, щоб перевірити, підтвердити якусь свою задумку, подовгу засиджується після роботи. Чудово справляється з обов'язками пропагандиста школи основ марксизму-ленінізму, члена комісії партійного бюро цеху по якості, допомагає друзям-раціоналізаторам.

У нього веселі очі — значить, життя приносить радість. А життя його — це праця, котра стала потребою душі, це творчість на благо підприємства, країни. Віктор Погорелов готується до зустрічі 50-річчя утворення Союзу РСР. Цього року він подав 9 раціоналізаторських пропозицій, зараз працює над поліпшенням умов заливки. Завершить одну справу, за іншу візьметься. Творчість не знає канікул.

А. КОЛОДЯЖНИЙ,

наш громадський кореспондент.
м. Кіровоград.

На практиці—студенти з Горького

Щороку на головний завод Світловодського виробничого об'єднання «Дніпро-енергобудіндустрія» приїжджають студенти-практиканти. От і зараз послили Російської Федерації, студенти-випускники Горького інженерно-будівельного інституту імені В. П. Чкалова приступили до практичної підготовки своїх проєктів.

Влився в дружний колектив бригади бетонників Миколи Бондаренка студент 5-го курсу Юрій Гоголев. З

допомогою формувальника Миколи Бондаренка та електроварника Володимира Буренка він успішно оволодіває навичками з цих спеціальностей. Начальник цеху № 1 В. Г. Семенов високої думки про практикантів. Адже темою їх дипломних проєктів і є той процес, в якому вони беруть участь. Так, Іван та Володимир Соколов захищатимуть роботу «Виготовлення стійкої ліній електричної передачі», а Анатолій Панін та Юрій Гоголев обрали те-

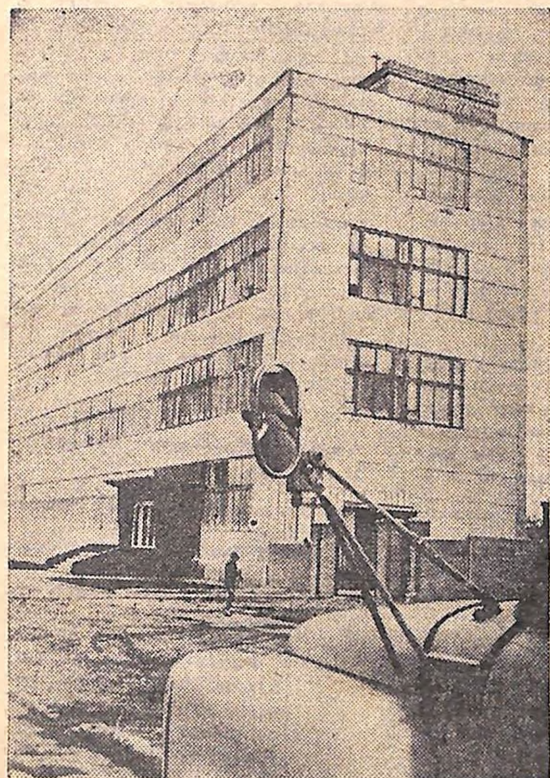
му «Плити покриття та перекриття».

Вже вдруге приїжджають до Світловодська студенти цього ж інституту Тамара Зяткіна та Римма Єгорова. Майбутні інженери-технологи зараз освоюють виробничий процес, працюючи в арматурному цеху головного заводу.

І. КАРАНТ,

наш громадський кореспондент.

м. Світловодськ.

Там, де бере початок вулиця ім. 50-річчя Жовтня, височіє нова споруда. Тут розмістилась нова автоматична телефонна станція, четверта числом у м. Кіровограді на 10 тисяч номерів. Пуск нової АТС покриває приблизно третину заявок на телефонізацію. Окрім того, на наступні роки заплановано введення в дію додаткових потужностей.

На фото: будинок нової АТС.

Фото В. КОВПАКА.

ДІТИ ПРИХОДЯТЬ ЗАЛЮБКИ

З досвіду роботи Світловодської міської бібліотеки для дітей та юнацтва

У ПЕРІОД підготовки до славного ювілею СРСР працівники Світловодської міської бібліотеки для дітей, використовуючи публіцистичну і художню літературу, пресу розповідають юним читачам про історію утворення нашої Батьківщини.

Читачі з задоволенням беруть літературу на розкритому стелажі «Щасливо живе моя Україна в могутнім Союзі республік-сестер», яка розповідає про успіхи УРСР у IX п'ятиріччі, про досягнення трудівників Кіровоградщини та Світловодська у дев'ятій п'ятиріччі.

Книги на стелажі доповнюють картотеки газетно-журнальних статей «Маршрутами п'ятиріччя — до великої мети», «Краю мій, гордість моя», «Письменники-лауреати».

Біля розкритих полиць і стелажів такої тематики бібліотекарі, а часом і самі юні читачі, проводять бесіди і огляди книг про Радянську Україну та союзні республіки. До читачів приходять кращі люди праці, які розповідають дітям про свої трудові успіхи. Нещодавно батько учня Дмитра Дзюби повідав дітям про Світловодський край у минулому, Кіровоградщину в роки війни, про

Героїв Радянського Союзу — уродженців Кіровоградщини.

Особливу увагу бібліотекарі приділяють індивідуальній роботі з кожним юним читачем. Систематично проводять бесіди і спостереження, аналізують читальні формуляри, ведуть статистичний аналіз запитів читача, влаштовують письмове чи усне анкетування, вивчають відгуки на прочитані книги.

Особливо ретельно веде цю роботу завідувач читальним залом Тамара Пантелєєва. Дякуючи індивідуальній роботі з читачами, вона та інші працівники дізнаються, що найбільше хвилює дітей.

Так, у бесідах з юною читачкою Маргаритою Фільчак виявилося, що вона хоче більше знати про природні багатства республіки. Для неї склали індивідуальний план, і всі книги останнім часом дівчина читала саме з того списку. За цим же планом читає і Ліда Чернова. А учениці Наталка Демченко та Світлана Полтавець, дякуючи індивідуальним читальним планам, систематизовано вивчають історію міст-героїв.

Поставити роботу так, щоб діти приходили до бібліотеки залюбки, в чеканні цікавих і корисних розмов, — так вирішили світловодські

бібліотекарі. Для цього передбачено цілий комплекс заходів.

Запам'ятався дітям усний журнал «Україна — рідний край» та читальна конференція по книзі М. С. Пушкаря «Іх кликала совість», яка розповідає про нашого земляка, командира партизанського загону І. Д. Діброва. На цій конференції колишній партизан загону Костянтин Скринник розповів дітям про безстрашного командира, його життя і діяльність, про те, як люди допомагали партизанам у боротьбі з окупантами.

Бібліотека допомагає дітям у засвоєнні основних тем шкільної програми з географії, історії, літератури.

Зараз М. А. Татаринцева, Н. І. Кабаченко, Т. О. Пантелєєва готуються до читальної конференції, присвяченої наступному 50-річчю СРСР.

Досвідом роботи міської бібліотеки, який узагальнено обласною бібліотекою імені А. Гайдара, вже користуються дитячі бібліотекарі Гайворонського, Новоукраїнського, Компаніївського і інших районів області.

В. ГОЛОВЧЕНКО,

старший методист обласної бібліотеки для дітей.

● ЛІТО — ДОЗВІЛЛЯ, РАДІСТЬ

МАРШРУТИ СВІТЛОВОДЦІВ

Болільники нещодавніх мотогонок звернули, мабуть, увагу на чотири автобуси з написом «Світловодськ», що розташувались біля завадівської траси. То світловодські болільники прибули на змагання. Поїздка до Кіровограда була організована міським комсомолом спільно з міським

ДТСААФ і входила до цілого комплексу заходів, які запланував Світловодський МК ЛКСМУ для організації дозвілля молоді міста.

Цього літа завдяки роботі світловодського екскурсійного бюро, молодь міста має змогу відвідати Київ, Канів та інші туристські місця. Чимало з них проведе літо

в походах так, як юні моряки з Світловодської дитячої флотилії моряків-річковиків, які вирушили маршрутами бойової слави батьків.

В нинішньому році має вступити в дію туристська база «Спаутич».

Любителі футболу одержали

нещодавно чудовий подарунок. В місті відкрився реконструйований стадіон «Авангард».

Міським комсомолом планує продовжити зустрічі з відомими артистами.

М. БІДЕНКО.

м. Світловодськ.

ТВЕРДА РУКА— КЕРМО СЛУХНЯНЕ

ОБЛАСНІ ЗМАГАННЯ ЗА ПРОГРАМОЮ ДРУГОГО ТУРУ
ВСЕСОЮЗНОГО КОНКУРСУ ПРОФЕСІЙНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ ВОДІВ:
МАЙСТЕРНІСТЬ — ВИСОКА, ПРЕДСТАВНИЦТВО — НЕДОСТАТНЄ

Напередодні пройшла злива, і початок змагань затримався. А по часі, в ході конкурсу, небо знову загуркотіло грозами, дощ припускав дужче і дужче. Голова оргкомітету, заступник начальника обласного автоуправління В. Хоменко і головний суддя, кировоградський шофер В. Косолапов подумували, чи не перенести продовження конкурсу на наступний день.

Ось у таких умовах в Кіровограді змагалися водії п'яти класів автотранспорту, виборюючи звання кращого в області і право виступати на зональному конкурсі, який незабаром відбудеться в Полтаві. І всі вони подолали складну, мокру трасу, ніхто не зійшов з дистанції, всі склали екзамени з правил руху, показали достатню теоретичну підготовку.

Все б то добре, але обласний конкурс, по суті, став єдиноборством шоферів Кіровограда й Олександрії — тільки ці міста представили свої команди. Оргкомітет одержав заявки з Новоукраїнки, Світловодська, та команд звідти побачити не пощастило. Особливо дивують світловодці, де чимало промислових підприємств і де професія шофера — одна з найбільш масових.

Попри інші причини, справжній масовості перешкоджає і той факт, що про-

фесійні конкурси шоферів не набули поширення на місцях, в окремих районах, автопідприємствах, промислових підприємствах, колгоспах.

...Вже сонце сіло за обрієм, коли стали відомі результати. Серед команд, оскільки їх було мало, кожній дісталось перше чи друге місце. Перемога тут цілком умовна і не викликає того захоплення, яке можливе за інших обставин.

Що ж до особистої першості, то хвилювань було достоту, а суддям — чимало клопоту. Назвемо п'ять переможців. Це — П. Гудзь з Кіровограда, який вправніше за всіх провів по трасі «Волгу» ГАЗ-24. Олександрієць Я. Живанов переміг у водінні вантажного автомобіля ГАЗ-51А, його земляк В. Яковлев — за кермом автобуса ЛАЗ-695М. Кіровоградці В. Гриценко та С. Тарасенко вибороли перші місця на вантажних автомобілях ЗІЛ-130 і ЗІЛ-130 В-1 (тягач).

Призери конкурсу нагороджені значками і цінними подарунками.

П. Гудзь, В. Гриценко, В. Погорелов, В. Захаров, П. Рибалку вручені дипломи обласного комітету комсомолу «Кращий молодий водій області 1972 року».

І. БЕЗДІТНИЙ.

КИЇВ. Дітей переможців республіканського конкурсу за лєнінське ставлення до природи, присвяченого 50-річчю піонерської організації і 50-річчю утворення СРСР, в тому числі шість дівчаток та хлопчиків з Кіровоградщини, прибули з усіх областей України в табір праці і відпочинку «Юний натураліст», розташований на території Республіканської станції юних натуралістів. Тут діти і відпочивають і займаються в різних гуртках: квітникарства і тваринництва, ботаніки і садівництва, агрохімічному і юних механізаторів. Піонери працюють на дослідних ділянках, де вирощують квіти, пшеницю і кукурудзу, помідори і картоплю, в саду доглядають дерева, відгодовують кролів і свійських птахів.

На фото: (зліва направо): учениця сьомого класу Сосняцької восьмирічної школи Чернігівської області Лариса АВРАМЕНКО, учениця шостого класу середньої школи № 3 м. Євпаторії Алла ЯКИМЕНКО, керівник гуртка квітникарів Л. А. САГУЛІНА і учениця сьомого класу Крутіської середньої школи Ніжинського району Чернігівської області Олександр ПІВНЕНКО збирають квіти для шкільних гербаріїв.

Фото Ю. МОСЕНЖНИКА. (Фотохроніка РАТАУ).

СПАРТАКІАДА КЛИЧЕ НА СТАРТ

м'яч, велоспорт (шосе), акробатику, художню гімнастику, шахмати.

Головний суддя Всесоюзного юнацького спортивного форуму латинь-космонавт, Герой Радянського Союзу Валерій Биковський. Ному донамагатимуть 700 суддів всесоюзної та республіканської категорій. Уперше в суддівстві фінальних змагань візьмуть участь і самі школярі.

Широка програма спартакіади розрахована на 18 днів. Урочне відкриття її відбудеться 21 липня на стадіоні «Динамо».

Р. ТУРБАЙ, В. ЦВЯХ

Слово про Вершника

10. З ДУМОЮ ПРО РІДНИЙ КРАЙ

(Закінчення).

У рукописному відділі інституту літератури АН УРСР зберігається лист Петра Панча з Москви в Уфу Яновському від 15 квітня 1943 року. Там теж йдеться про задувану новелу: «Новелу «Українка» багато людей чуло по радіо на різних фронтах. Приїжджають і кажуть: «Слухали і плакали. В Москві її читають в перекладі з естради... Взагалі річ дуже популярна. Спасибі тобі, брате, від щирого серця».

У період війни, не дивлячись на хворобу, Юрій Іванович вів також складну організаційно-редакційну роботу. Він був головним редактором літературно-публіцистичного журналу «Українська література», до редколегії якого входили Максим Рильський, Натан Рибак, Володимир Сосюра, Павло Тичина. У відділі рукописів Інституту літератури імені Т. Г. Шевченка зберігається кілька листів до заступника Голови Ради Народних Комісарів Української РСР Ф. А. Редька.

«Шановний Федоре Андрійовичу! Нарешті, після трьохмісячних мук і неурядування, можу написати Вам, що журнал «Українська література» № 1-2 за листопад-грудень 1941 р. — вже випущено», — повідомляв Яновський з Уфи в листі від 12 березня 1942 року.

А в листі від 5 березня 1942 року, розповідаючи про видавничі справи, про інші турботи, Яновський повідомляв:

«Сам я багато працюю в журналі, пишу новели — написав півтора десятка новел, написав п'єсу «Син династії» — про Донбас 1941 року, багато планів на майбутнє. Але найпалкіше бажання — повернутися додому. Три чверті наших розмов і всі наші думки про це».

Незабаром це бажання збулось: на початку 1943 року Яновський переїздить до Москви, де продовжує редагувати журнал «Українська література», бере участь у виробленні нового українського правопису, а згодом іде військовим кореспондентом на І Український фронт.

В автобіографії, написаній наприкінці 1953 року, Юрій Іванович зазначає:

«Влітку і восени 1943 року я їздив на фронт під Харків і Київ із спеціальними кореспондентськими завданнями і опублікував ряд статей, об'єднаних пізніше під загальною назвою «Дорогами війни». До Києва повернувся разом з визволите-

лями столиці України — радянськими військами».

Коли точилися бої за Київ, Яновський був на командному пункті фронту, разом з Ватутіном виїжджав на передову.

Згодом, в 1945 році, у нарисі-спогадах «Ватутін під Києвом» він образно розповідає про той час, про талановитого командуючого, який «знав, з якою силою армія його тисла на німецький фронт, він передбачав, скільки дивізій перекине сюди ворог, оголивши Київ, він поінформований про те, скільки боєзаспасу вже витрачено і на скільки годин бою ще залишається».

У нарисі письменник з великою теплою оповідає про незбориму міць радянських народів.

Коли над рейхстагом замаюрив радянський прапор, Яновський написав хвилюючі рядки:

«Я стою біля трибун і дивлюся, як повз проходять колонії демонстрантів. День сонячний, святковий — таким він з'явився в мріях. Яке сине, високе небо над Києвом! Я відпочиваю в обличчя. Суворої. Приямий погляд. Вони багато разів дивилися в обличчя випробуванням, вищим над людські сили. Вони бачили смерть у всіх її формах, у всіх страшний винахідливості гітлерівських душогубів. Вони пройшли всі чотири роки війни — гідно, славно, безстрашно. Ось вони — неподільний і неподоланий радянський народ! Вони тут разом — фронт і тил, і обличчя в них одне — відкрите всім вітрам і бурям, терпаче, завзяте в труді й хоробрі, мужнє, завзяте в боротьбі з фашистами. Сьогодні обличчя освітлені внутрішнім немеркнучим світлом — Перемога. Скупа посмішка на устах, — та яка вона мені безконечно мила, ця повернута в наше життя усмішка Перемоги».

Стаття називалась «Ранок перемоги» і була вміщена в газеті «Радянська Україна» 10 травня 1945 року. Того ж дня «Правда» опублікувала статтю Яновського «Лицо победы».

Це були останні статті, написані по гарячих слідах війни. Але до теми боротьби радянського народу проти німецько-фашистських загарбників Яновський ще звертатиметься не раз, просякнучи дорогами звільненої України, вивчаючи людей, їх життя, радіючи тому, що «град велике прийдешнє багатоплеменного радянського народу, сонце над його долею розгортається все яскравіше і яскравіше, ясночервоний прапор над нашою державою співає переможну пісню!»

Кіровоград — Київ — Кіровоград.

ОПЕРАЦІЯ „ПОШУК“

Ці два листи до редакції надійшли з різних місць. У першому Марія Михайлівна Рохліна, що проживає нині у Донецьку, передає щире вітання юним слідопитам Люшневацької восьмирічної школи. А днями редакція отримала листа від керівника загону люшневацьких слідопитів Л. Д. Кучмагри. Обидва листи пропонуємо нашим читачам.

ЩАСЛИВОГО ПОШУКУ!

П'ять років вони вели пошук, по краплинах збирали відомості про воїнів, які звільняли село від німецьких фашистів. Історія неохоче ділиться своїми таємницями. А червоні слідопити Люшневацької восьмирічної школи навчилися їх розгадувати. Про подвиги багатьох визволителів села, зокрема і бійців нашої дивізії, можуть розповісти вони сьогодні. Хочеться побажати їм щасливого пошуку, передати шире спасибі керівнику загону Людмилі Данилівні Кучмагрі.

М. РОХЛІНА,
колишній боець 95-ї
гвардійської Полтавської дивізії.

БУВ січень 1944 року. Мела хуртовина, лютували морози. Відчуваючи свій близький кінець, скажені фашисти. Вже кілька днів навколо все гуло. Вітер ніс з півночі і сходу сморід пожарищ, порохомого диму. То, відступаючи, вороги палили села, знищували народне добро.

Частини Радянської Армії успішно просуваються вперед, визволяють міста і села від окупантів. Було звільнено Знам'янку, а фашистів відігнано далеко за її околиці. Та вороги не хотіли залишати важливий стратегічний пункт, вони надіялися на підкріплення і хотіли знову заволодіти станцією. Але ніщо не могло зупинити радянських воїнів-гвардійців, які рвалися вперед, щоб звільнити Кіровоград. У південносхідному напрямку від Знам'янки, в невеличкому ліску, непомітно для ворога зупинився 65-й гвардійський стрілецький полк 95-ї гвардійської Полтавської стрілецької дивізії.

Наша авіація не допускала фашистських літаків через лінію фронту. І тому німці, не чекаючи наступу в цьому напрямку.

Другий стрілецький роти було дано завдання йти в розвідку з боєм.

Роту командував башкир, майор Іван Павлович Кочетов.

Перед світанком радянські воїни під покровом туману підповзли до окопів ворога і закидали їх гранатами. Кидаючи важку зброю, вороги відступили, а наші бійці переслідували фашистів. Командування прийняло рішення розвину-

ти успіх і звело в бій танкові частини, бо німці, підтягнувши тачки, на деякий час затримали просування вперед.

Коли ж надійшли радянські танки, Кочетов підняв свою роту в атаку.

— Вперед, гвардійці! За нашу Радянську Батьківщину! Ура! — пролунав його дзвінкий голос.

— Командир взводу Сидоренко загинув, — доповідали майорові.

— Поранено старшого лейтенанта Мельчакова, — почувся знову.

Під натиском автоматників фашисти втікали із села, але деякі заховалися в підвалах, на горіщах будинків. Під час очищення отримав поранення Кочетов, але продовжував керувати боєм до підходу батальйону.

— Прийде весна, перша мирна, повосення, і на нивах, де пролилася кров наших бійців, закопоситься пшениця, — думав вголос Кочетов.

— Після війни побуваю на цих місцях, — мріяв Мельчаков.

Але ця його мрія не здійснилася. У березні, у бою під Люшневатом, він загинув. І Кочетов закінчив війну під Прагою. До 1955 року служив у лавах Радянської Армії, нині він проживає у місті Бірську, збирається приїхати до могил свого побратима, над якою височить обеліск.

...Ти йдеш полем. Навколо, як море, колоситься золотиста пшениця. Десь дзвенить пісня жайворонка, а понад дорогою зацвіли червоні маки.

Л. КУЧМАГРА,
керівник загону червоних
слідопитів.
с. Люшневата
Голованівського району.

Лариса Яковлева. Рік народження — 1946. Місце народження — м. Кіровоград.

Закінчила Кіровоградську художню школу, потім Одеське державне художнє училище ім. М. Грекова. З 1968 року працює художником Кіровоградських художньо-виробничих майстерень.

Анатолій Пунгін. Народився 1947 року в м. Ленінграді. Рік у Новій Каховці. Після закінчення Одеського художнього училища з 1966 року працює в Кіровограді художником художньо-виробничих майстерень.

Леонід Орлик. Народився в 1936 році. Кіровоградський. Три роки тому закінчив Московський університет мистецтв. Працює в Кіровоградських художньо-виробничих майстернях.

НАСИЧЕНІ АКОРДИ КОЛЬОРІВ

НОТАТКИ З ВИСТАВКИ МОЛОДИХ ХУДОЖНИКІВ м. КІРОВОГРАДА

Виставки молодих митців особливо привабливають, бо їм передусім чекання ще не пережитих хвилювань від зустрічі з до цього невідомим, або ж маловідомим тобі майстром, із свіжим поглядом на світ, з його красою і проблемами, надії на приємні несподіванки і відкриття.

З цього погляду виставка творів трьох молодих кіровоградців — Лариси Яковлевої, Анатолія Пунгіна та Леоніда Орлика, — яка відкрилась у виставочній залі Кіровоградських художньо-виробничих майстерень Художнього фонду УРСР, не розчарувала. З першого погляду на представлені роботи усвідомлюєш, що перед тобою полотна талановитих і серйозних митців. Одноплановість творів (на виставці експонуються тільки пейзажі), наявність певної кількості робіт етюдного характеру (а це останнім часом стало майже модою) в даному випадку не викликають заперечень, оскільки їх автори зацікавлені у великій мірі про здобутки, яким вони завдячують недавньому перебуванню в Республіканському Будинку творчості.

Авторів об'єднує глибока закоханість у живопис, любов до рідної землі, темперамент творчих пошуків. І якщо погрібно одним епітетом охарактеризувати виставку, то скажемо про неї, що вона радісна. Та радість — у багатих фарбах, подарованих природою, у рішучості, з якою художники заглиблюються в життя, зрештою, у відкритті для глядача трьох молодих обдарувань, схожих і не схожих між собою.

В творах Лариси Яковлевої відчувається потяг до гармонії. Її врівноважені, в більшості своїй, спокійні композиції з тонким відчуттям тонових співвідношень, незалежно від того, чи це роботи, в яких свідомо домінує певний колір («Сірий день», «Зимовий день», «Зима»), чи де використано широкую гаму кольорів («Пейзаж з коровою», «Вечір», «Сільська вулиця»), створюють настрій спокою, передають замишування автора здавалося б зовсім не ефектною місцями. Саме за відкриття цієї краси ми і вдячні художниці.

Разом з тим Л. Яковлева не обмежується спокійним спогляданням природи. Показова в цьому відношенні «Весна над Сномом», де більш ніж в інших роботах відчувається активна позиція автора.

Роздуми над сенсом буття чи не найбільше характерні для творів Анатолія Пунгіна. Пошуки максимально виразної композиції, використання різної техніки письма, вибір чіткого, іноді, навіть, гострого мотиву направлені автором в русло глибокого осмислення дійсності.

Тому не випадково привокують увагу глядача такі роботи, як «На площі», «Козацькі могили» і, особливо, «Шляхи», пейзажний мотив якої, вирішений в брутальних тонах з майже фантастичними обрисами місцевості асоціюється в уяві глядача з нелегкими шляхами людської творчості. Єдине, що хотілося б зауважити авторів, це якийсь відбиток чи то смутку, чи то розчарування, що проглядається в кількох роботах, смутку, тим більше недоречного, оскільки він не власний, а позичений, а тому нещирий.

Загалом же, Пунгін показав себе здібним, глибокодумним художником, з широким творчим діапазоном. Саме тому із представлених ним на виставку творів важко виділити якусь окрему, бо всі вони виконані на високому рівні, кожна приваблює по-своєму. І все ж не можна обійти мовчанкою його роботу «На Україні», емоційно насичену, сповнену глибокою любов'ю до рідної землі.

Тонко відчуває природу, її стан третій учасник виставки — Леонід Орлик. Його привабливають мотиви, які можна було б умовно назвати динамічними — «Вітер», «Похмурий день», «Зимовий ранок». Привертає увагу невелике полотно «Старі хати», де яскрава блакить неба у співзвучності з білизнаю стін сільських будівель, контрастом охристого шляху та ділянок непротоптаного снігу створюють радісне передчуття весни, яка наближається.

Отже, перед глядачем виставка трьох молодих митців. Виставка невелика, обсягом у кілька десятків робіт. Проте категорія кількості далеко не першорядна в мистецтві. Естетична вагомість, щирість і емоційність — ось чим визначається значимість художнього твору, а це те, чого не бракує роботам, представленим на виставці, і що поєднує глядача з художником. Тож за давнім добрим звичаєм побажасмо молодим кіровоградським майстрам щасливої долі в мистецтві.

Б. КУМАНСЬКИЙ.

ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ГІРНИЧИЙ ІНСТИТУТ ІМ. АРТЕМА

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ СТУДЕНТІВ НА 1972 РІК

на перший курс загальнотехнічного факультету в м. Олександрії Кіровоградської області

З СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ:

технологія і комплексна механізація відкритої розробки родовищ корисних копалин;
гірничя електромеханіка;
гірничі машини і комплекси.

З ГРУП СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ:

розробка родовищ корисних копалин;
електронна техніка, електроприладобудування і автоматика;
машинобудування і приладобудування.

Прийом заяв до 31 липня включно.

Вступні іспити проводитимуться з 10 по 22 серпня.

Вступники на всі спеціальності складають іспити з математики (письмово і усно), фізики (усно), російської чи української мови і літератури (письмово).

Заяви подаються на ім'я ректора інституту. В залі зазначається факультет і обрана спеціальність.

До заяви додаються: документ про середню освіту (оригінал), характеристика для вступу до вузу, медична довідка (форма 286), чотири фотокартки (без головного убору) розміром 3x4 см, виписка з трудової книжки, завірена керівником підприємства чи установи, паспорт і військовий квиток (чи приписне свідоцтво) подаються особисто.

Особи, які закінчили три курси загальнотехнічного факультету, приймаються без іспитів для подальшого навчання на заочні факультети вузів у відповідності з вибраною спеціальністю і можуть бути прийняті при наявності вакансії на третій курс споріднених спеціальностей з денною формою навчання.

Документи для вступу на загальнотехнічний факультет надсилають на адресу: м. Олександрія Кіровоградської області, вул. Леніна, 82, приймальний іспит.

РЕКТОРАТ.

ВОРОШИЛІВГРАДСЬКИЙ МАШИНОБУДІВНИЙ ІНСТИТУТ

ОГОЛОШУЄ ДОДАТКОВИЙ НАБІР СТУДЕНТІВ НА 1972—1973 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

НА ТАКІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

ДЕННЕ НАВЧАННЯ:

економіка і планування матеріально-технічного постачання;
економіка і організація машинобудування;
бухгалтерський облік.

ЗАОЧНЕ НАВЧАННЯ:

економіка і планування матеріально-технічного постачання;
бухгалтерський облік.

За довідками звертатися на адресу: м. Ворошиловград, кв. Молодіжний, 20-А, аудиторний корпус, приймальна комісія, телефон 6-23-90.

РЕКТОРАТ.

Ленінградський державний орден Леніна і орден Червоного Прапора інститут фізичної культури імені П. Ф. Лесгафта

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ НА ДЕННЕ І ЗАОЧНЕ ВІДДІЛЕННЯ.

Денне відділення має два факультети — спортивний і педагогічний. Інститут готує викладачів фізичного виховання і тренерів з окремих видів спорту.

Крім цього, провадиться набір на денне відділення школи тренерів. У школу тренерів приймаються особи з освітою 8 класів, які мають спортивні розряди. Школа тренерів дає середню освіту і готує тренерів з окремих видів спорту.

Строк навчання на денному відділенні інституту — 4 роки, на заочному — 5 років, у школі тренерів — 3 роки.

Студенти інституту і учні школи тренерів забезпечуються стипендією (на загальних підставах); спортивною формою і інвентарем, ті, що потребують — гуртожитком.

Прийом документів на всі види навчання до 31 липня, вступні іспити з 1 по 20 серпня.

Адреса інституту: м. Ленінград, Ф-121, вул. Декабристів, 35.

РЕКТОРАТ.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

П'ЯТНИЦЯ, 14 ЛИПНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Для школярів. «Вітер мандрів». (Харків). 10.15 — Кольорове телебачення. Телевізійний художній фільм «Вдивіться в це обличчя». (М). 11.10 — «П'ятирічка, рік другий». (М). 11.40 — Програма телевізійних документальних фільмів. (М). 12.20 — Міжнародні змагання з важкої атлетики на «Кубок Балтики». (Рига). 12.50 — Новини. (М). 17.00 — Тележурнал «Сільські обрії». (Київ з включенням Кіровограда). 17.40 — Телефільм «Фотосимфонія». (К). 18.00 — «Хроніка тижня». (Кіровоград). 18.15 — Науково-популярний фільм «Ще важливо і важливо». (Кіровоград). 18.35 — Для школярів. «Читаймісто». (Донецьк). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — Кольорове телебачення. Прем'єра телевізійного документального фільму «Тумани Британії». І серія. (М). 20.30 — Кольорове телебачення. Чемпіонат СРСР з футболу. «Торпедо» (Москва) — «Зоря» (Ворошиловград). ІІ тайм. (М). 21.15 — Програма

«Час». (М). 21.45 — Художній фільм «Пізнай себе». (К). ДРУГА ПРОГРАМА. 17.00 — «Наука — сільському господарству». (М). 17.30 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Виставка Буратино». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — «Польова пошта «Подвигу». (М). 18.40 — Концерт майстрів мистецтв. (М). 19.30 — «60 хвилин біля Чорного моря». (Одеса). 20.30 — «На добраніч, діти!». (К). 20.45 — «Чиста криниця». (Львів). 21.45 — М. Гоголь. «Старосвітські поміщики». (М). 22.30 — Кольорове телебачення. «Карусель». Телегляда. (М). 23.20 — Спортивна програма. (М). 23.45 — Новини. (М).

СУБОТА, 15 ЛИПНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 8.55 — Програма передач. (М). 9.00 — Кольорове телебачення. Гімнастика для всіх. (М). 9.30 — Новини. (М). 9.40 — Для школярів. Концерт Великого дитячого хору Всесоюзного радіо і Центрального телебачення. (М). 10.30 — Науково-популярна програма «Здоров'я». (М). 11.00 — Для дітей. «Знамените начені Тіми». Спектакль Державного театру ляльок Латвійської РСР. (М). 11.55 — «Людина і закон». (М). 12.25 — Програма Кем'єрської студії телебачення. (М). 13.10 — «Поезія». (М). 13.30 — Концерт художньої самодіяльності. (Дніпропетровськ). 14.05 — Кольорове телебачення. «Спарб» російського мистецтва». (М). 14.30

— «Перспективи співробітництва в галузі медицини між СРСР і США». (М). 14.50 — «Запам'ятай пісню». (М). 15.05 — «Міжнародна панорама». (М). 15.35 — Кольорове телебачення. «Музичні зустрічі». (М). 16.05 — Кольорове телебачення. Прем'єра телевізійного документального фільму «Тумани Британії». ІІ серія. (М). 17.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Динамо» (Москва) — «Спартак». (М). 18.15 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів. (М). 19.20 — На запитання телеглядачів про міжнародне становище відповідає політичний оглядач газети «Правда» Ю. Жуков. (М). 19.50 — Прем'єра телевізійного фільму-опери «Любовний написток». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — На VIII міжнародному фестивалі естрадної пісні «Золотий Орфей». (Бол-

гарія). 22.50 — Першість світу з шахів. (М). 23.00 — Інтербачення. Концерт класичної музики. (Ленінград). 23.30 — Новини. (М). ДРУГА ПРОГРАМА. 17.00 — До 50-річчя утворення СРСР. «Краса людська». (Львів). 17.30 — Для дітей. «Жили собі та були собі». (Дніпропетровськ). 18.00 — «ТЕК». (К). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (Київ з включенням Кіровограда). 19.30 — «На даних республіки». (Дніпропетровськ). 19.45 — «Для вас, трудівники ланів». Концерт. (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Червоний налет». І серія. (К). 22.45 — Вечірні новини. (К).

Про можливі зміни в програмі вас повідомлять диктори радіо і телебачення.

ПОГОДА

Сьогодні вдень на території області і міста Кіровограда передбачається мінлива хмарність, в другій половині дня — короткочасний дощ, гроза, ранком туман. Вітер південний, помірний. Температура повітря по області 24—29, по місту 26—28 градусів тепла.

Завтра і післязавтра — мінлива хмарність, місцями — короткочасний дощ, гроза. Вітер південний, помірний. Температура повітря вночі 13—18, вдень 24—29 градусів.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

Наша адреса і телефони

316050 ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи та інших відділів — 2-45-36.

БК 06886.

Індекс 61197.

Зам. № 10856.

Тираж 55700.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, м. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глібки, 2.